

טובם כחוק י

ישר ממוסובה יום מעפיד פקדתי באה עתה תהיה ממוקתם: אל-תאמינו ברע אל-תבטחו באלוהי משכבת חיקך ספר פתח-יפין: כי-בן מפלל אב בת קמה באפה כלה פחמתה אויבי איש אנשי ביתו: ואני ביהוה אצפה אוחילה לאלהי ישעי וישמעני אלהי: אל-תשמחי אויבתי לי כי נפלתו קמתי כי-אשב בחשך יהוה אור לי:

לדוד ו יהוה ו אויבי וישעי ממני אירא יהוה מעוז-חיי ממי * מ אפחד: בקרב עלי מרעים לאכל את-בשרי צרי ואויבי לי: המה כשלו ונפלו: אם-תחנה עלי ומחנה לא-יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בואת אני בוטח: אחת ו שאלתי מאת יהוה אותה אבקש שבותי בבית-יהוה פל-ימי חיי לחיות בנעים-יהוה ולבקר בהיכלו: כי יענני ו בספה ביום דעה יסתני בסתר אהלו בצור ירוממני: ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי ואזנתי באהלו וכתתי תרועה אשירה ואזמרה ליהוה:

שמע-יהוה קולי אקרא וחנני וענני: לך אומר לבי בקשו פני את-פניך יהוה אבקש: אל-תסתור פניך וממני אל תסבאך עבדך עזרתי היות אל-תשטני ואל-תעובני אלהי ישעי: כי-אבי ואמי עזבוני יהוה יאספני: הורני יהוה דרכך ונחני בארץ מישור למען שוררי: אל-תתנני בנפש צרי כי קמתי עדי-שקר ויפח חמם: ללא האמנתי לראות בטוב-יהוה בארץ חיים: קוה אל-יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל-יהוה:

ג' כ

ו ירד יהוה בענן ויתעב עמו שם ויקרא בשם יהוה: ויעבר יהוה על-פניו ויקרא יהוה ו יהוה אל רחום וחמון ארך אפים ורב-חסד ואמת: נער חסד לאלפים נשא עון ופשע וחפפה ונקמה לא יקנה פקדו עון אבות על-בנים ועל-בני בנים על-שולשים ועל-רבעים: ויטהר משה ויקד ארצה וישתחו: ויאמר אס-נא מצאתי חן בעיניך אוי ליך נא אוי בקרבני כי עסקשה-עריך הוא וסלחת לעוני וחפאתני ותלהני: ויאמר הנה אנכי ברת ברית נני כל-עמך אעשה נפלאות אשר לא-נבראו בכל-הארץ ובכל-הימים וראה כלהעם אשר-אתה בקרבך את-מעשה יהוה כי-נודא הוא אשר אני עשה עמך:

ויאמר משה אל-יהוה ראה אתה אומר אלי העל את-העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר-תשלח עמי ואתה אמרת ידעתך בלשם וגם-מצאת חן בעיני: ועתה אס-נא מצאתי חן בעיניך הודעני נא את-דרכך וארעך למען אמצאתנו בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה: ויאמר פני ילכו והנחתי לך: ויאמר אליו אס-אין פניך הלכים אל-תעלנו מה: ובמה ירד אפוא פיר-מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלא כל-כחך עמנו ונפלינו אני ועמך מפל-העם אשר על-פני האדמה: ויאמר יהוה אל-משה גם אתי-הדבר הזה אשר דברת אעשה כי-מצאת חן בעיני וארעך בשם: ויאמר הריאני נא את-כבודך: ויאמר אני אעביר כל-טיבילי על-פניך וקראתי בשם יהוה לפניך והנתי את-אשר אחו ורמתתי את-אשר אחס: ויאמר לא תוכל לראות את-פני כי לא-יראני האדם וחי: ויאמר יהוה הנה מקום אחי ונצבת על-הצור: והיה בעבר כבדי ושמתך בנקרת הצור ושכתי כפי עולך עד-עברי: והסתרו את-פני וראית את-אחתי ופני לא ראו:

מזמור לתודה הריעו ליהוה כל-הארץ: עבדו את-יהוה בשמחה באו לפניך פרננה: דעו כי-יהוה הוא אלהים הוא עשנו ולא אנחנו עמו וצאן מרעייתו: באו שיעריו בתודה חצרתיו פתחה הודו לו ברכו שמו: כי-טוב יהוה לעולם חסדו ועד-דוד ודד אמונתו:

דעה עמך בשבטך צאן נחלתך שכני לבדך יער בתוך פרמל ידעו בשן ונגעד כימי עולם: כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות: וראו גוים ויבשו מכל בבורתם ושימו יד על-פה אונתם תחרשנה: ולחכו עפר פנחט בחילי ארץ ידעו ממסגרותיהם אל-יהוה אלהינו ופחדו ויראו מסך: מי-אל כמוך נשא עון ועבר על-פשע לשארות נחלתו לא-תחזיק לעד אפו כי-הפך חסד הוא: ישוב ורחמנו וכבש עונותינו ותשליך במקלות ים כל-חטאתם: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר-נשבעת לאבותי מימי קדם:

ויראד אשר העלוק מארץ מצרים: ויאמר יהוה אל-משה ראיני אתה-העם הזה והנה עסקשה-עריך הוא: ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול: ויחל משה את-פני יהוה ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים ככה גדול וכבד חזקה: למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על-הדעה לעמך: וזכר לאברהם ליעקב ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם כיך ותדבר אלהם ארבה את-זרעכם ככוכבי השמים וכל-הארץ הזאת אשד אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם: ונתתם יהוה על-הדעה אשר דבר לעשות רעמו: ויפן וירד משה מן-ההר וישע לחות העדת בירו לחות כתבים אשני עבריהם מה ומה הם כתבים: והלחות מעשה אלהים המה והמקרב מכתב אלהים הוא חרות על-הלחת: וישמע יהושע את-קול העם ברעה ויאמר אל-משה קול מלחמה בפחתה: ויאמר אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע: והיה כאשר קרב אל-המחנה וירא את-העגל ומחלת וחר-אף משה וישלך מידו את-הלחת וישבר אתם לחת ההר: ויקח את-העגל אשר עשו וישרף באש וישחן עד אשר-דק וירד על-פני המים וישק את-בני ישראל: ויאמר משה אל-אהרן מה-עשה לך העם הזה כי-הבאת עלי חטאה גדלה: ויאמר אהרן אל-יהוה אף אדע אתה ידעת את-העם כי ברע הוא: ויאמרו לי עשה:

ויעמד משה בשער המחנה ויאמר כי ליהוה אליו ויאספו אליו כל-בני לוי: ויאמר להם כה-אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש-חרבו על-ירכו עבדו וטובו משער לשער במחנה והרגו איש-את-אחיו ואיש את-דעהו ואיש את-קרבו: וישאו בני-לוי כדבר משה ויפל מן-העם כיום ההוא כשלוש אלפי איש: ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ורתת עליכם היום ברקה: והיה ממחרת ויאמר משה אל-העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אלהי אל-יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם:

ד' כ

וללוי אומר תמיד ואורוך לאיש חסידך אשר נסיתו במפה תריבוהו עלימי מריבה: האמר לאביו ולאמו לא ראתיו ואת אחיו לא הפיר ואת-בני לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך ינצרו: וירו משפטך ליעקב ותורתך לישראל ויטבו קטורה באפך וכליל על-מזבחך: בך יהוה חילו ופעל דיו תרעה מחץ מתננס קמו ומצאיו מן-יקומון: לבנימו: